



What are the themes?

1. Talmud, Megillah 13a

"וישנה ואת נערותיה וגו'", אמר רב: שהאכילה מאכל יהודי. ושמואל אמר: שהאכילה קדלי דחזירי. ורבי יוחנן אמר: זרעונים, וכן הוא אומר ויהי המלצר נושא את פתבגם... ונותן להם זרעונים.

"And he altered her and her maids for the best in the women's residence." Rav said: He fed her Jewish food. Shemuel said: He fed her the necks of pigs. Rabbi Yochanan said: Seeds, as in Daniel 1:16 "And *hameltzar* took their *patibaga*... and gave them seeds."

2. Talmud, Megillah 12a

שאלו תלמידי רבי שמעון בן יוחאי מפני מה נתחייבו שונאיהן של ישראל שבאותו הדור כליה אמר להם אמרו אתם אמרו לו מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע

Rabbi Shimon bar Yochai's students asked him: Why did the Jews of that generation deserve destruction? He replied, "You tell me!" The students said: Because they benefited from that wicked person's feast.

3. Talmud, Shabbat 88a

"וייתיצבו בתחתית ההר" אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא מלמד שכפה הקב"ה עליהם את ההר כגיגית ואמר להם, "אם אתם מקבלים התורה מוטב, ואם לאו שם תהא קבורתכם." אמר רב אחא בר יעקב: מכאן מודעא רבה לאורייתא! אמר רבא: אף על פי כן הדור קבלוה בימי אחשורוש דכתיב "קימו וקבלו היהודים" קיימו מה שקיבלו כבר.

'And they stood at the bottom of the mountain' – Rav Avdimi, son of Chama bar Chasa, said: This teaches that Gd overturned the mountain atop them, like a barrel. He said to them, 'If you accept the Torah, good. If not, there will be your grave.'

Rav Acha bar Yaakov said: This is a great response to the Torah [and its obligations]!

Rava said: Despite this, they again accepted it in the days of Achashverosh. 'The Jews upheld and accepted' – They upheld that which they had already accepted.

4. Talmud, Berachot 57b

שלשה כתובים גדולים הם הרואה ספר תהלים יצפה לחסידות משלי יצפה לחכמה איוב ידאג מן הפורענות שלשה כתובים קטנים הם הרואה שיר השירים בחלום יצפה לחסידות קהלת יצפה לחכמה קינות ידאג מן הפורענות הרואה מגלת אסתר נס נעשה לו

There are three great Writings: One who sees Tehillim should anticipate piety, Proverbs should anticipate wisdom, Job should worry about suffering.

There are three minor Writings: One who sees Song of Songs in a dream should anticipate piety, Ecclesiastes should anticipate wisdom, Lamentations should worry about suffering.

One who sees the book of Esther – a miracle has been done for him.

5. Talmud, Megillah 12a

"ובמלאות הימים האלה וגו'" רב ושמואל חד אמר מלך פיקח היה וחד אמר מלך טיפש היה. מאן דאמר מלך פיקח היה שפיר עבד דקריב רחיקא ברישא, דבני מאתיה כל אימת דבעי מפייס להו. ומאן דאמר טיפש היה דאיבעי ליה לקרובי בני מאתיה ברישא, דאי מרדו ביה הנך הנך הווי קיימי בהדיה.

"And at the conclusion of these days, etc." Rav and Shemuel debated: One said he was a wise king, the other said he was a foolish king.

- The one who said he was a wise king said he did well, drawing near the distant first, for he could always appease the residents of his city.
- The one who said he was foolish said he should have drawn the residents of his city near first, for if the others would rebel, these would stand with him.

6. Talmud, Megillah 13b

"ודתיהם שנות מכל עם" דלא אכלי מינן ולא נסבי מינן ולא מנסבי לן. "ואת דתי המלך אינם עשים" דמפקי לכולא שתא בשה"י פה"י. "ולמלך אין שוה להניחם" דאכלו ושתו ומבזו ליה למלכות. ואפילו נופל זבוב בכוסו של אחד מהן זורקו ושותהו, ואם אדוני המלך נוגע בכוסו של אחד מהן חובטו בקרקע ואינו שותהו.

"And their law is different from that of any other nation" – They do not eat of ours, they do not marry of ours, and they do not marry theirs to us.

"And they do not practice the king's laws" – They spend the entire year in 'Today is Shabbat' 'Today is Pesach'.

"And it is not worthwhile for the king to let them be" – For they eat and drink and mock the throne. And even if a fly would fall into the cup of one of them, he would throw out [the fly] and drink it, but if my master the king would touch the cup of one of them, he would throw it on the ground and he would not drink it.

A Question of Authorship

7. Talmud, Bava Batra 15a

אנשי כנסת הגדולה כתבו (קנד"ג סימן) יחזקאל ושנים עשר דניאל ומגילת אסתר.

The Great Assembly wrote Yechezkel, Trei Asar, Daniel and the Book of Esther.

8. Talmud, Megillah 7a

שלחה להם אסתר לחכמים: כתבוני לדורות! שלחו לה: 'הלא כתבתי לך שלישים (משלי כב:כ) - שלישים ולא רבעים. עד שמצאו לו מקרא כתוב בתורה – "כתב זאת זכרון בספר" – כתב זאת' מה שכתוב כאן ובמשנה תורה, 'זכרון' מה שכתוב בנביאים, 'בספר' מה שכתוב במגילה.

Esther sent to the Sages: Record me for generations! They sent to her: "Have I not recorded for you *shalishim*" – Three, not four." Until they found a text in the Torah, "Record this as a memorial in the book" – 'Record this' which is written here and in Deuteronomy, 'A memorial' which is recorded in the Prophets, 'In the book' which is written in the megillah.

The Structure of Chapter 1

1:1-8 Achashverosh throws two parties

1:9-12 Command and refusal

1:13-20 Getting advice

1:21-22 Royal decrees

1:1-8 Achashverosh throws two parties

9. Midrash, Esther Rabbah 1:15

ר' יהודה אמר "בשנת שלש" למלאכת הכסא, כיון שגמר מלאכת הכסא...

Rabbi Yehudah said: "In the third year" of work on the throne, when the work on the throne was complete...

10. Malbim to Esther 1:2

עתה מספר איך תיכף בראשית מלכותו התחזק כ"כ עד שערב לבו לשנות כסא המלכות שהיה עד עתה בבבל, והושיבו בשושן, ושם את שושן לבירה ועיר מלוכה, ובזה הראה: א) את תקפו שחשב תיכף למלוך ממלכה בלתי מוגבלת עד שלא פחד מבני מלכותו שמרדו עליו במה ששנה כסא המלכות ב) את גדלו וגאותו, כי הנה הדיוט העולה למלוכה, הלא זה כבודו לישב על כסא מלכים הקדומים, לא שישב על כסא שיעשה לעצמו כי בזה יגרע כבודו, אבל הוא התנשא כ"כ, עד שיסד לעצמו כסא מלכות מחדש... ומוסף שהתוקף הזה לא הראה אחר שהחזיק במלכות ימים רבים, רק תיכף בימים ההם...

Now it reports how immediately, at the start of his reign, he grabbed hold to such an extent that his heart led him to alter the throne which had been in Babylon, moving it to Shushan and making Shushan the capital and royal city. Thus he showed 1) his strength, thinking immediately to reign without limits, to such an extent that he did not fear that his subjects would rebel against him for changing the royal throne, and 2) his greatness and power, for when a regular person becomes king, it is his honour to sit on the throne of past kings, and not on a throne he makes for himself, which would actually reduce his honour. But he exalted himself so much that he established a new throne for himself... And it adds that he did not demonstrate this power after holding the throne for a long time, but immediately in those days...

11. Talmud, Sanhedrin 94a

רב ושמואל חד אמר מלך פקה היה וחד אמר מלך טיפש היה למאן דאמר מלך פקה היה אי אמינא להו עדיפא מארעיכו אמרו קא משקרת ומאן דאמר מלך טיפש היה אם כן מאי רבותיה?

Rav and Shemuel debated: One said he was a wise king, the other said he was a foolish king.

- If he was a wise king: he thought, "If I tell them, 'It's better than your land,' they'll say I am lying."
- If he was a foolish king: [if they are equal], then what would be the advantage of that land?

12. Malbim to Esther 1:3

למען הוציא חשקו זה מכח אל הפועל להיות מלכותו בלתי מוגבלת, התחכם בשנת שלוש למלכו - זה המלכות אשר חשב למלוך ביד חזקה לז"א 'למלכו'. עשה משתה למען שבמשתה הזאת יקים מזמות לבבו. ותכף בסדר הקרואים הראה את תכלית כונתו, שהקדים תחלה שריו ועבדיו וחיל צבא פרס ומדי, **ואחריהם** הושיב את הפרתמים ושרי המדינות אשר היו שם שרים לפניו, ר"ל לפני כבשו הממלכות האלה, ובוזה הראה שאינו חושב כי ברצונם ובבחירתם נתמנה שאז הלא שרי המדינות הגדולות קודמים לשרי המדינה הקטנה שמלך בהתחלה וכ"ש לעבדיו וחיל הצבא...
In order to realize this desire of his, for his reign to be unlimited, he acted cleverly in the third year of his monarchy – which he planned to reign upon with a mighty hand, thus it says, “of his reign”. He made a party, so that he could establish his heart’s plot at this party. And immediately, in the order of those invited, he demonstrated his goal. First he put his nobles, his servants, and the armies of Persia and Media, and after them he seated the *partimim* and officers of the lands who had been officers before him, meaning before he conquered those kingdoms. Thus he showed that he didn’t consider himself appointed at their will and desire, for then the nobles of the great lands would have preceded the nobles of the small land where he reigned first, and certainly his servants and the soldiers of the army...

13. Talmud, Megillah 12a

"בחצר גנת ביתן המלך" - רב ושמואל, חד אמר הראוי לחצר לחצר הראוי לגינה לגינה הראוי לביתן לביתן, וחד אמר הושיבן בחצר ולא החזיקתן, בגינה ולא החזיקתן, עד שהכניסן לביתן והחזיקתן...

"על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף" - תניא רבי יהודה אומר: הראוי לכסף לכסף הראוי לזהב לזהב. אמר לו רבי נחמיה: אם כן אתה מטיל קנאה בסעודה! אלא הם של כסף ורגליהן של זהב.

"In the yard of the garden of the house of the king" – Rav and Shemuel: One said: Those suited for the yard in the yard, those suited for the garden in the garden, those suited for the house in the house. The other said: He put them in the yard and it didn’t hold them, in the garden and it didn’t hold them, until he brought them in the house and it held them...

"On silver *gelilim* and marble pillars, beds of gold and silver" – Rabbi Yehudah taught: Those suited for silver on silver, those suited for gold on gold. Rabbi Nechemiah replied: That would create jealousy at the meal! Rather: The [beds] were of silver, with gold feet.

14. Talmud, Megilah 11b

"בימים ההם כשבת המלך" וכתוב בתריה "בשנת שלוש למלכו"? אמר רבא: מאי "כשבת"? לאחר שנתייבשה דעתו. אמר: בלשצר חשב וטעה, אנה חשיבנא ולא טעינא... אמר [בלשצר] "השתא ודאי תו לא מיפרקי, אפיק מאני דבי מקדשא ואשתמש בהו." היינו דקאמר ליה דניאל "ועל מרא שמיא התרוממת, ולמאניא די ביתה היתיו קדמך." וכתוב "בה בליליא קטיל בלשאצר מלכא"...

אמר [אחשורוש] "איהו מיטעא טעי, אנה חשיבנא ולא טעינא."... כיון דחזי דמלו שבעין ולא איפרוק, אמר "השתא ודאי תו לא מיפרקי, אפיק מאני דבי מקדשא ואשתמש בהו." בא שטן וריקד ביניהן והרג את ושתי.

"In those days, when the king sat" and then "In the third year of his reign"? Rava said: What is "when [the king] sat"? When his mind was settled. He said: Belshazzar calculated and erred, I will calculate and not err...

Belshazzar said, "Now, certainly, they will not be redeemed! I will take out the implements of the Temple and use them." Thus Daniel said, "You elevated yourself over the Master of Heaven, and the implements of His house were brought before you." And it says, "That night, King Belshazzar was killed"...

[Achashverosh] said "He erred; I will calculate and not err."... When he saw that the seventy were complete and they were not redeemed, he said, "Now, certainly, they will not be redeemed! I will take out the implements of the Temple and use them." The Satan came and danced among them, and he killed Vashti.

15. Midrash, Esther Rabbah 1:12

"על כסא מלכותו" "מלכותו" כתיב! בא לישב על כסא שלמה ולא הניחוהו, אמרו לו: כל מלך שאינו קוזמיקרטור בעולם אינו יושב עליו. עמד ועשה לו כסא משלו כדמותו.

"On the throne of his reign [מלכותו]" – It is written! He tried to sit on Solomon’s throne and it wouldn’t let him. They told him: A king who does not reign over everything may not sit there. He made himself a throne, resembling it.

16. Talmud, Megilah 12a

מלמד שלבש בגדי כהונה, כתיב הכא "יקר תפארת גדולתו" וכתוב התם "לכבוד ולתפארת."

17. The King’s Cup

<https://www.yutorah.org/lectures/lecture.cfm/895431/>

18. Talmud, Megilah 12a

'משונים' מיבעי ליה? אמר רבא: יצתה בת קול ואמרה להם, "ראשונים כלו מפני כלים, ואתם שונים בהם?!"
("And drinking from gold vessels, and vessels of different kinds [*shonim*"]) – Shouldn't it be *meshunim*? Rava said: A voice emerged and told them, "[Belshazzar] was destroyed because of the vessels, and you repeat [*shonim*] with them?"

19. Midrash, Esther Rabbah 1:1, 1:3

[רבי יהודה] אמר "אחשורוש" שהרג אשתו מפני אוהבו, "הוא אחשורוש" שהרג אוהבו מפני אשתו, ור' נחמיה אמר "אחשורוש" שבטל מלאכת בהמ"ק, "הוא אחשורוש" שגזר עליו שיבנה...
ור' יצחק אמר "אחשורוש" שבאו כל הצרות בימיו... "הוא אחשורוש" שבאו כל הטובות בימיו... רבנן אמרי "אחשורוש" עד שלא נכנסה אסתר אצלו, "הוא אחשורוש", משנכנסה אסתר אצלו לא היה בועל נדות.

20. Talmud, Megilah 11a

שלשה מלכו בכיפה ואלו הן: אחאב ואחשורוש ונבוכדנצר...

Three reigned over the curve (of the earth): Achav, Achashverosh and Nevuchadnezzar...

21. Herodotus, The Histories, Vol. 1 133:4, Godley translation

Moreover, it is their custom to deliberate about the gravest matters when they are drunk. And what they approve in their deliberations is proposed to them the next day, when they are sober, by the master of the house where they deliberate; and if, being sober, they still approve it, they act on it, but if not, they drop it. And if they have deliberated about a matter when sober, they decide upon it when they are drunk.

22. Herodotus, The Histories, Vol. 7 4-8, Godley translation

After declaring Xerxes king, Darius was intent on his expedition. But in the year after this and the revolt of Egypt, death came upon him in the midst of his preparations, after a reign of six and thirty years in all, and it was not granted to him to punish either the revolted Egyptians or the Athenians.

After Darius' death, the royal power descended to his son Xerxes. Now Xerxes was at first by no means eager to march against Hellas; it was against Egypt that he mustered his army. But Mardonius son of Gobryas, Xerxes cousin and the son of Darius' sister, was with the king and had more influence with him than any Persian. He argued as follows: "Master, it is not fitting that the Athenians should go unpunished for their deeds, after all the evil they have done to the Persians. For now you should do what you have in hand; then, when you have tamed the insolence of Egypt, lead your armies against Athens, so that you may have fair fame among men, and others may beware of invading your realm in the future." This argument was for vengeance, but he kept adding that Europe was an extremely beautiful land, one that bore all kinds of orchard trees, a land of highest excellence, worthy of no mortal master but the king.

He said this because he desired adventures and wanted to be governor of Hellas...

After being persuaded to send an expedition against Hellas, Xerxes first marched against the rebels in the year after Darius' death. He subdued them and laid Egypt under a much harder slavery than in the time of Darius, and he handed it over to Achaemenes, his own brother and Darius' son. While governing Egypt, this Achaemenes was at a later time slain by a Libyan, Inaros son of Psammetichus.

After the conquest of Egypt, intending now to take in hand the expedition against Athens, Xerxes held a special assembly of the noblest among the Persians, so he could learn their opinions and declare his will before them all.